

40 éves a Pannónia Napok

Immár 40. alkalommal, 2013. május 9-10-én rendezték meg a tekintélyes hagyományokkal rendelkező Pannónia Napok szlovén-osztrák-magyar erdészetalálkozót. A minden évben más helyszínen tartott rendezvénynek idén a Szombathelyi Erdészeti Zrt. és az OEE Szombathelyi Helyi Csoportja volt a házigazdája.

A Szlovén (a muraszombati és a mari-bori erdészeti egyesület), a Burgenlandi Erdészeti Egyesület, valamint az OEE Nagykanizsai HCS (Zalaerdő Zrt.) képviselőiben érkezett erdész kollégákon kívül, *Lomniczi Gergely*, az OEE főtitkára is megtisztelte jelenlétével a rendezvényt. A Saághy István Erdészeti Információs Központban *Bugán József* vezérigazgató és *Lomniczi Gergely* főtitkár köszöntötte a vendégeket.

A rendezvény első napján *Bakó Csaba* erdőgazdálkodási igazgató, HCS elnök a Szombathelyi Erdészeti Zrt. gazdálkodásáról tartott előadást az előző évi természetes és gazdasági mutatók tükrében.

Ezt követően a Vas Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóságáról *Tóth Gábor* igazgató Vas és Győr-Moson-Sopron megye erdészeti adottságait és tájait, a magán és állami tulajdonú területek gazdálkodását mutatta be.

Az előadások után a Szombathelyi Erdészeti Igazgatósághoz tartozó Kőszegi-hegység erdőgazdálkodásának szépségeivel és kihívásaival ismerkedtek meg a résztvevők.

Első programként a 2009-ben leesett önzónvízszűrű esőzés következtében kettészelt – 2010-ben újraképzett – utat tekintettük meg. Az elmosott támfalat gabionból építették újjá, a patak az út alatt békaszáj csőátereszen jut át. Azon a helyszínen köszöntötte *Tompa Miklós* erdészeti igazgató a rendezvény résztvevőit, és mutatta be kollégáit. A következő megálló egy lucfenyő pásztás felújítása volt. Az erdőművelést irányító kollégától megtudtuk, hogy ott korábban 100 év körüli lucos állományok álltak. Természetvédelmi szempontokat is figyelembe véve a pásztás felújítás mellett döntöttek a helyi szakemberek. A pásztás felújítása jól sikerült, és mire a szűkár elérte az idős állományt a fennmaradó állomány alatt is szép számmal jelent meg újulat. A problémát most a rendkívül magas tőszám jelenti, az osztrák szakemberek véleménye szerint a törzsszámapasztás ez esetben mindenképpen szükséges.

A következő programponiban a Velem-Hörmani gerincen lévő erdőrészléteket érintő szűkár utáni erdőfelújítás volt a téma. 1994-1996, és 2004-2006 között mintegy 16 000 m³ faanyagot kellett feldolgozni, jelentős erdőművelési feladatot hátrahagyva. A házigazdák nem csak a legszebb erdőrészléteket mutatták meg, elmondták, hogy a 2013. március 14-15-én az országot elérő orkán erejű szél ezt a tájegységet sem kímélte. A Velem 4B erdőrészlét megtekintve, minden szakember láthatta a viharos szél – 120 km/h feletti szélsőséget is mértek! – pusztító erejét. Órák alatt 3400 m³ – főleg bükkfa – dőlt ki, a kárfelszámolás munkái a rendez-

vény alatt folytak. Ezt követően egy bükkös természetes felújítást láthattunk. Az idős magtermő állományban sokáig nem volt előhasználat (1992-ben mintegy 100 m³/ha eréllyel hajtottak végre növedékfokozó gyéritést). A 2000-es évek elején bontóvágást végeztek, az összefüggő újulat ellenére, a területkorlátozások miatt, 2012-ben csak 3 ha területtel történhetett meg a véghasználat. Minden résztvevő egyetértett abban, hogy mire a fennmaradó állomány végvághatóvá válik, a fakitermelési munkát csak az újulat károsodásával lehet végrehajtani.

Az előző helyszínt hátrahagyva a Kőszegi-hegység szívében álló Stájerházak felé vettük az irányt. A helyszínen minket váró erdész kolléga, *Varga László* az épületek történetéről és az erdei iskola tevékenységéről is beszélt. Az első két épületet Kőszeg városa a 18. század végén lakóháznak építette Stájerországból 1770-ben, a szakszerű erdőgazdálkodás meghonosítására behívott erdészek számára. Az erdőörök-erdészek 1780 tájától egészen 1954-ig laktak itt. Az egykori erdészlakokban, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. Erdészeti Múzeumot (erdészettörténeti gyűjteményt), Erdészeti Erdei Iskolát, és Erdei Szállót alakított ki.

A második napot *Orbán Lajos*, a Vasvári Erdészeti Igazgatóság vezetője és kollégáinak szakértő kísérese mellett a Vasvári „Ösbükkös” parkerdő megtekintésével kezdtük, majd Vasvár belvárosában a város történelmébe kaptak betekintést vendégeink. A város sokáig megyeszékhelyi rangban volt, az 1578-as országgyűlés rendezte el a káptalan Szombathelyre költöztetését, ezzel Vasvár tulajdonképpen megszűnt megyeszékhely lenni. A séta után a város másik parkerdejét, a „Vaskapu” parkerdőt mutatták be a házigazda erdészet.

A parkerdő mellett húzódó 8 kilométer hosszú védelmi célokat szolgáló sáncon volt egykor az egyik átjáró. A Vaskapun (fa szerkezetű kövel feltöltött kapu) áthaladó útvonal forgalma jelentős volt az egész középkorban. A kalandozó magyarok többször megtették az utat Itália felé a 9-10. század fordulóján. Később a nyugati irányból érkező támadások is ezen az útvonalon érték el hazánkat. A sánc valószínűleg a 13. századig volt használatban, később csak tájékoztatói pontként említik.

A délelőtt második felében a virágba öltözött rododendronoktól pompázó Jeli Arborétumot jártuk be. A helyszínen először koszorúzással tisztelegtünk az arborétum alapítója, gróf Ambrózy-Migazzi István síremléke előtt, majd a kertben tett sétát követően megtekinttük az alapító életét bemutató emlékházat.

Az eseménysorozatot a Csipkerekeli Vadászházban közösen elfogyasztott ebéddel zártuk. Az ott elhangzott értékelő beszédek az elismerés hangján szóltak a Vas megyében folyó szakmai munkáról, érezhetően tovább erősödött a szakmai barátság a három nemzet erdészei között.

A következő év házigazdájaként Szlovénia képviselőiben *Zorko Daniel* Muraszombati Erdészeti Egyesület elnöke élt megtisztelő meghívással.

Valamennyi kollégának, szervezőnek köszönjük a segítő közreműködést, a befektetett munkát az erdészünneppé varázsolt két napért.

Markó András
Szombathelyi H.Cs.